

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2003 ΕΤΟΣ 53ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 922 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Νικολάου Παιανίας Ἀττικῆς, τὴν καλουμένην καὶ Ἀγίαν Λαύραν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος Γ.Ο.Χ. καθὼς ἐκεῖ ἔλαβον χῶρον αἱ ἐπισκοπικαὶ χειροτονίαι ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων Ἀκακίου Ταλαντίου καὶ Λεοντίου Χιλῆς (τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς) κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1962. ἐκεῖ εἰς τὸ εὐρύχωρον καὶ μεγαλοπρεπές καθολικὸν τῆς Μονῆς ἐγένετο τὸ πανηγυρικὸν Συνοδικὸν Συλλειτουργγον ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου, ἐξ ἀφορμῆς μάλιστα τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ἑορτῆς τὴν 1/14 Μαΐου.

Σύσσωμοι ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ περὶ τοὺς 30 ἱερεῖς καὶ διάκονοι ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς χορωδίας τοῦ Μουσικολογιωτάτου κ. Ἀθανασίου Ἰωαννίδου, συνέθε-

νου ἄνευ δίκης, ἀπολογίας κ.λ.π. ὡς ἐκ τούτου θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ κανονικῶς τὴν διαποίμανσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προθύμως ἔθεσεν ἑαυτὸν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Πλὴν ὅμως ὁ Σεβ/τος κ. Ἀκάκιος δέν ἀπεδέχθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαποίμανσιν τῆς Μητροπόλεως, παραχωρῶν ταύτην μὲν εἰς τὸν Σεβ. κ. Χρυσόστομον, διακρατῶν δέ μόνον ὡς χῶρον δικαιοδοσίας ὅπου θὰ μνημονεύεται ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τὸ ὄνομά του, τὰς τρεῖς Ἱεράς Μονάς: Ἀγίου Νικολάου Παιανίας, Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκόβρυσσας καὶ Κοιμήσεως Θεοτόκου Λεύκτρων Βοιωτίας.

Τοῦτο καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐπεκύρωσεν ἀποφασίσασα ἀκόμῃ τὴν προσθήκην εἰς τὴν φήμην τοῦ Σεβ/του κ. Ἀκακίου τὸν τιμητικὸν τίτλον τοῦ πολιτοῦ καθὼς καὶ τὴν ἀνακηρύξιν αὐτοῦ ὡς Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

τον ἐν ἁρμονικὸν σύνολον μεγαλοπρεπείας, ὅμοιον μόνον μέ αὐτὸ τοῦ καθαγιασμοῦ τοῦ Ἀγίου Μύρου τὸ ἔτος 2001. Ἡ συγκίνησις ἦτο ἔκδηλος εἰς τοὺς παρευρισκομένους πιστοὺς καὶ τὸ γεγονὸς κάθε ἄλλο παρά ἀπαρτήρητον ἔμεινεν εἰς φίλους καὶ ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ ἀναφερθῇ καὶ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς Ἱ. Συνόδου σχετικῶς μέ τὰς συνεπείας τῆς εἰσόδου τοῦ Σεβ/του Ἀκακίου εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἱ. Συνόδου.

Κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Γρηγορίου ἐκ τῆς ἱστορικῆς ἐρεῦνης τῶν γεγονότων προέκυψαν ὅτι ὁ Σεβ/τος κ. Ἀκάκιος, πρὸ 25ετίας, ἐκηρύχθη ἐκπτωτος τοῦ θρό-

Τό ημερολόγιο ως μέσον άσκησης εξουσίας ή Ό παλαιοημερολογισμός ως πολεμίστρα κατά τής ελληνικής παρακμής*

*Του Δημητρίου Κιτσίκη
Τακτικού Μέλους τής Καναδικής Άκαδημίας,
Καθηγητού Πανεπιστημίου Όττάβας*

A) Η ΠΑΡΑΚΜΙΑΚΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ

Ο ί Τούρκοι έχουν μία μαγική λέξη για να εκφράσουν αυτήν τήν έννοια: τσαγντάς (cagdas), δηλαδή «σύγχρονος». Τά χρόνια του 1920 ό Κεμάλ επέβαλε αυτήν τήν έννοια ως πανάκεια για τήν λύση όλων τών προβλημάτων τής κοινωνίας. Ό κάθε Τούρκος έπρεπε να είναι «τσαγντάς», σύγχρονος, εκσυγχρονιστής, κάτι σαν τήν πολιτική όρθότητα. Σήμερα, 80 χρόνια αργότερα, όταν καταρρέει πλέον ό κεμαλισμός στην Τουρκία, έρχεται ό Σημίτης καί μάς λέει τά ίδια: εκσυγχρονιστές του κόσμου ένωθειτε, ασχέτως αν είσθε δεξιό ή άριστεροί!

Νά ένωθούν όλοι αυτοί που βλέπουν μπροστά, έναντίον αυτών που κοιτάζουν πίσω! Ή ιδέα μάς φαίνεται τόσο άπλή καί αυτονόητη, ώστε μάς βάζει σε σκέψη ότι κάτι πρέπει να κρύβεται πίσω. Πίσω λοιπόν από τήν έννοια του εκσυγχρονισμού εύρίσκεται ή δυτικοποίηση, ή φιλελεύθερη ως καί ή σοσιαλδημοκρατική καπιταλιστική ιδεολογία, ή ιδέα τής προόδου μέσω τής τεχνολογίας, όπως καθωρίσθη στόν ΙΗ' αιώνα στην ανερχόμενη καπιταλιστική Δύση.

Σέ βιβλίο μου περί Όθωμανικής Αυτοκρατορίας έξηγουσα τά έξής: Ή Δύση έδημιούργησε τό φαινόμενο τής τριτοκοσμικοποίησης όταν κατέστρεψε τήν ισορροπία τών μη δυτικών κοινωνιών καί τίς έτοποθέτησε στην τροχιά τής ύπαναπτύξεως. Δηλαδή όταν τίς υπεχρέωσε να αναπτυχθούν μέ τρόπο μη ισορροπημένο, σε σχέση με τίς ανάγκες ενός έξωτερικού κέντρου καί όχι σε σχέση με τίς ανάγκες τους.

Άπό τήν στιγμή που ή μη δυτική κοινωνία αρχίζει να περιστρέφεται στην τροχιά του άποικιστού της, τείνει να δυτικοποιηθί με τήν έλπίδα να ξεφύγει από τήν εξάρτηση. Τό δυτικό μοντέλο επιβάλ-

λεται σταδιακά ως μοναδικό σημείο αναφοράς.

Όταν οί αρχικές προσπάθειες τής έπανόδου στην κατάσταση που προϋπήρχε τής εξαρτήσεως αποτύχουν, επιχειρείται ή εφαρμογή τής διαδοχής μέσα στο σύστημα...

Ή πορεία αυτή αναπόφευκτα κατέληξε στην πλήρη δυτικοποίηση, δηλαδή στην άπαλλαγή από τήν Δύση μέσω τής πλήρους εντάξεως στο δυτικό μοντέλο (Δ. Κιτσίκης, Ίστορία τής Όθωμανικής Αυτοκρατορίας, Γ' έκδοση, Άθήνα, Έστία, 1996, σ. 235). Δηλαδή, ένας λέων αποψιλωμένος καί αιχμαλωτισμένος από μία δράκα φιδιών, μετατρέπεται σε φίδι καί... άπελευθερώνεται! Μία γυναίκα για να άπελευθερωθί από τόν άνδρα, μετατρέπεται σε άνδρα! Συμφέρει;

Ή τακτική τών εκσυγχρονιστών είναι, κάθε φορά που επιβάλλουν κάποια δυτικοποίηση - όπως τό νέο ημερολόγιο, τό μονοτονικό, τό εύρώ - μέ πλύση έγκεφάλου να προσπαθούν να πείσουν τόν κόσμο ότι ή άλλαγή αυτή έγινε ανεπιστρεπτή καί αυτοί που θά αντιδράσουν θά κατηγορηθούν ως όπισθοδρομικοί καί θά γελοιοποιηθούν. Τό ίδιο είχε κάνει καί ό Κεμάλ όταν επέβαλε τό καπέλο στην θέση παραδοσιακών κεφαλοκαλυμμάτων. Για να γίνης άφεντικό, πρέπει να φορέσης τά ρούχα του άφεντικού...

B) ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΥΠΗΡΞΕ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΣΚΗΠΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ!

Στην αυτοκρατορική Κίνα, ό αυτοκράτωρ, ως ένδειξη τής παντοδυναμίας του καθώριζε τό ημερολόγιο, δηλαδή ήταν ό εξουσιαστής του χρόνου! Κάθε νέος αυτοκράτωρ τήν ημέρα τής ένθρονίσεως του επέβαλε νέο καί μέ διάταγμα έδιδε τέλος στο παλαιό ημερολόγιο! Οί Κινέζοι ήσαν οί πλέον προχωρημένοι άστρονόμοι τής έποχής τους, τό ημερολόγιο όμως δέν είχε άστρο-

* Άναδημοσιεύομεν τό άρθρον του Δ. Κιτσίκη, τό όποιον έδημοσιεύθη καί εις τόν ημερήσιον τύπον, λόγω τής σοβαρότητος με τήν όποίαν αντιμετωπίζει τό θέμα, καίτοι ό ίδιος δέν είναι μέλος τής Έκκλησίας τών Γ.Ο.Χ.

νομική αλλά πολιτική σημασία. Έπίσης οι επαναστάσεις όπως ή Γαλλική του 1789 ή η Μουσολινική του ιταλικού μεσοπολέμου, επέβαλον ιδιόκοτους ήμερολόγιο...

Τό ίδιο γίνεται καί μέ τό αλφάβητο: ή απόφαση επίβολής νέου αλφαβήτου δέν εἶναι ἐπιστημονική πράξη εἶναι πολιτική. Οἱ τουρκογενεῖς πληθυσμοί τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας ἔγραφαν τά τουρκικά μέ ἀραβικούς χαρακτήρες τήν ἐποχή τῆς μουσουλμανικῆς ὑπεροχῆς, μέ κυριλλικούς χαρακτήρες ἐπὶ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, μέ λατινικούς χαρακτήρες στήν Τουρκία τοῦ Κ' αἰῶνος ή ὁποία καί προσεπάθησε νά ἐπιβάλῃ τό λατινικό αλφάβητο καί στήν Κεντρική Ἀσία μετά τήν πτώση τῆς ΕΣΣΔ, ἐνῶ ή Κίνα προσεπάθησε νά ἐπιβάλῃ τήν κινεζική γραφή στό κινεζικό Τουρκεστάν (Σιντζιάνγκ).

Τό ἐπιχείρημα τῆς ἀποδοχῆς νέου αλφαβήτου ἢ νέου ἡμερολογίου γιά πρακτικούς δῆθεν λόγους εἶναι παραπλανητικό. Ὁ Κεμάλ, παρά τούς ἰσχυρισμούς του, δέν ἀντεκατέστησε τό ἀραβικό μέ τό λατινικό αλφάβητο ἐπειδὴ δῆθεν τό τελευταῖο ἦτο καλύτερα προσαρμοσμένο στήν τουρκική γλῶσσα, ἀλλά γιά νά δυτικοποιήσει τήν χώρα του καί ἐάν ὁ ἑλληνισμός εἶχε τό 1928 μεγαλύτερη παρουσία θά εἶχε ἴσως ἀποδεχθῇ τό ἑλληνικό. Ἐάν ὑπερίσχυαν οἱ πρακτικοί λόγοι, τότε οἱ μουσουλμάνοι ἀπό καιρό θά εἶχαν ἐγκαταλείψῃ τό σεληνιακό ἡμερολόγιο πού τούς ὑποχρεώνει νά ἀκολουθοῦν τόν μήνα τῆς νηστείας τοῦ ραμαζανιοῦ, πότε μέ εὐκολία τούς χειμερινούς μήνες ὅταν ὁ ἥλιος ἀνατέλλῃ ἀργά καί δύει ἔνωρίς, καί πότε μέ δυσκολία τούς θερινούς, ὅταν ή ἡμέρα διπλασιάζεται.

Παντοῦ καί πάντα ή Ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι ή ἐγκαθίδρυση ἡμερολογίων, ἄν καί χρησιμοποιεῖ ἀστρονομικές γνώσεις, βασίζεται στήν πολιτική, κοινωνική καί θρησκευτική πραγματικότητα. Ἀλλάζοντας ἡμερολόγιο, ἀλλάζεις κοινωνία!

Τό ἀντιθρησκευτικό μένος τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ὡς καί ή βούλησή της νά ἐπιβληθῇ πολιτικά σέ ὅλη τήν Δύση, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα, ή Ἐθνοσυνέλευσή της, στίς 24 Ὀκτωβρίου 1793, νά ψηφίσῃ τό ρεπουμπλικανικό ἡμερολόγιο πού καταργοῦσε τίς Κυριακές. Τό ἡμερολόγιο αὐτό, τό ὁποῖο ἐχρησιμοποιήθη μέχρι τήν 1η Ἰανουαρίου 1806, ἤρχιζε κάθε 22 Σεπτεμβρίου ἀπό τό 1792, διηρεῖτο σέ 12 μήνες τῶν 30 ἡμερῶν, σύν 5 μέ 6 πρόσθετες ἡμέρες κατά τίς ὁποῖες ἐορτάζοντο οἱ ρεπουμπλικανικές παγανι-

στικές ἐορτές, ὁ κάθε μήνας διηρεῖτο σέ τρεῖς ἐβδομάδες δέκα ἡμερῶν καί ἔτσι ἐξηφανίζετο ή Κυριακή. Στό ὄνομα τοῦ νασιοναλισμοῦ, τοῦ ἐπιστημονισμοῦ, τοῦ νεωτερισμοῦ, οἰοσδήποτε... κουλτουριάρης θά ἤμποροῦσε νά ἰσχυρισθῇ ὅτι τό ἡμερολόγιο αὐτό ἦταν τό καλύτερο.

Γ) ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΤΟΝ ΠΑΠΑ/ΚΑΙΣΑΡΑ, ΓΡΗΓΟΡΙΟ Γ'

Τό 46 π.Χ. ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἀπεφάσισε νά περάσῃ στήν Ἱστορία ἐπιβάλλοντας ἰδικό του ἡμερολόγιο μέ ἀστρονομικές προφάσεις πού τοῦ τίς ἔδωσε ὁ Ἀλεξανδρινός Ἑλλην ἀστρονόμος Σωσιγένης. Οἱ Αἰγύπτιοι, πολύ σωστά, μέ τήν ἰδική τους οἰκονομική λογική, ἐβάσιζαν τό ἡμερολόγιό τους στίς ἐτήσιες πλημμύρες τοῦ Νείλου πού ἐρρυθμιζε ὅλη τήν ζωή τῆς Αἰγύπτου. Πάντως ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, ἄν καί ἐπέβαλε τό ἡμερολόγιό του ὡς πολιτικό σέ ὅλες τίς χώρες πού ἤλεγχε μέ τό ἔτσι θέλω, ἐσεβάσθη τίς θρησκευτικές παραδόσεις τῶν ὑποδούλων λαῶν, ἀφήνοντας ἐλεύθερα τά τοπικά θρησκευτικά ἡμερολόγια.

Ὁ Χριστιανισμός, πού ἔγινε ἐπίσημη θρησκεία τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ἐτοποθέτησε τήν δημιουργία τοῦ κόσμου στό 5508 π.Χ. (ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι τό 3761 π.Χ.). Διά τοῦτο οἱ Βυζαντινοί δέν ὑπολόγιζαν τά χρόνια ἀπό τόν ὑποτιθεμένο χρόνο γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ (πού οὐδεῖς ἐγνώριζε ἐπακριβῶς) ἀλλά ἀπό τήν δημιουργία τοῦ κόσμου. Ἐτσι ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης Γεννάδιος, στήν Χρονογραφία του, στό ΙΕ' αἰῶνα, ξανακάνει τόν λογαριασμό ὅλων τῶν γενεῶν ἀπό τόν Ἀδάμ μέχρι τόν Χριστό. Καταλήγει ὅτι ὁ Κατακλυσμός ἔγινε τό ἔτος 2242, ή Ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ τό ἔτος 5506 (τό Φανάρι σήμερα προτιμᾷ τό 5505), ή Σταύρωση στίς 23 Μαρτίου 5539 καί τό ἔτος 7000 ταυτίζεται μέ τό ἰδικό μας 1492. Σήμερα εἴμεθα στό ἔτος 5508+2002=7510. (...)

Ἄν καί βασισμένο στό ἡμερολόγιο τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, τό λεγόμενο ἰουλιανό, πού γιά πρώτην ἡμέρα τοῦ χρόνου εἶχε τήν 1η Μαρτίου, τό βυζαντινό ἔτος δέν ἐχρονολογεῖτο ὅπως εἴπαμε ἀπό τήν ἵδρυση τῆς Ρώμης ἀλλά ἀπό τόν Ἀδάμ καί οὔτε ἠκολούθη τό ἐβραϊκό (εἴμεθα ἐφέτος στό ἐβραϊκό ἔτος 5762, ἐνῶ μέ τό βυζαντινό στό ἔτος 7510). Ἡρχιζε δέ τήν 1η Σεπτεμβρίου καί ὁ χρόνος διηρεῖτο σέ 15 ἔτη, χρονικός κύκλος πού ἔφερε τό ὄνομα Ἰνδικτιῶν, ή Ἰνδικτος, δηλαδή διάταγμα περί φόρου, πού εἰσήχθη

τό 312 μ.Χ. από τόν Μέγα Κωνσταντίνο καί πού ισχύει ακόμη καί σήμερα στό Φανάρι.

Στό ΙΣΤ΄ αἰώνα, κατά τήν ἰταλική Ἀναγέννηση, στήν κραταιά Δύση, ὁ πάπας ἀπεφάσισε νά ἐπιβάλλῃ σέ ὅλην τήν Εὐρώπῃ τήν ἐξουσία του, ὡς ἀπολύτου μονάρχου, μέ μία πρόσθετη καί ἀπαραίτητη πρωτοβουλία γιά τήν δόξα ἑνός καίσαρος: ἐξήγγειλε τό ἰδικό του ἡμερολόγιο τό 1582 (πού ὠνομάσθη γρηγοριανό ἡμερολόγιο), ὡς συνήθως μέ ἀστρονομικές προφάσεις... Ἐτσι, ἡ ἐπομένη τῆς Πέμπτης 4 Ὀκτωβρίου 1582 ἔγινε ἡ Παρασκευή 15 Ὀκτωβρίου. Αὐτός ὁ Πάπας ἦτο ὁ Γρηγόριος ΙΓ΄ (ἄλλως Ugo Boncompagni) πού γεννήθηκε στήν Μπολόνια τό 1502, καί ἀποβίωσε στήν Ρώμη τό 1585, πάπας δέ ἦταν ἀπό τό 1572 ἕως τό 1585. Ἀνήλθε στόν παπικό θρόνο ἕνα χρόνο μετά τήν περίφημη ἰσπανική ναυτική νίκη τῆς Ναυπάκτου κατά τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας πού συνδυάσθηκε μέ κατά μέτωπον ἐπίθεση κατά τῆς, μισητῆς στούς Φράγκους, Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, βασικό στήριγμα τοῦ ὀθωμανικοῦ οἰκοδομήματος.

Ἡ ἀντιορθόδοξη ἐπίθεση ἦταν τέτοιου μεγέθους ὥστε τό 1593, ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης Ἱερεμίας Β΄ ὁ Τρανός (πού εἶχε ἐκλεγῇ πατριάρχης τό 1572, δηλαδή τήν ἴδια χρονιά μέ τόν πάπα, καί πού ἱδρύσε τό πατριαρχεῖο Μόσχας, στά 1589 καί 1593) νά πάρῃ στά χέρια του τήν παιδεία τοῦ ἑλληνικοῦ μιλλετίου πού εἶχε διαβρωθεῖ ἀπό δυτικιστές Ἑλληνες διανοούμενους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν φοιτήσῃ στήν δυτική Εὐρώπῃ. Νά προσθέσουμε ὅτι λίγο ἀργότερα οἱ καθολικοὶ Ἰησουῖτες εἶχαν κατορθώσει (1620-1638), κατασφυοφαντώντας τον στόν σουλτάνο, νά ἐξουδετερώσουν τόν ἐχθρό τους, τόν πατριάρχη Κύριλλο Λούκαρι.

Ἐνῶ ὁ Γρηγόριος ΙΓ΄ προσεπάθη νά συσπειρώσῃ τούς Φράγκους σέ μία ἐπιθετική συμμαχία κατά τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, οἱ Γερμανοὶ προτεστάντες, θορυβημένοι ἀπό τόν παπικό ἱμπεριασμό, κατέφευγαν στόν Ἱερεμία Β΄ τόν Τρανό! Μάλιστα οἱ Βυρτεμβέργιοι Λουθηριανοὶ Θεολόγοι τοῦ ἔστειλαν τήν λεγομένη «Αὐγουσταία Ὁμολογία» ζητώντας νά ἐνωθοῦν μέ τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῶν Ρωμηῶν! Καί ἔρχονται σήμερα ὀρισμένοι κουλτουριαῖοι τοῦ Κολωνακίου - πού ποτέ δέν πατοῦν τό πόδι τους σέ ἐκκλησία, ἀλλά εἶναι βαθεῖς γνώστες τῆς... ἀστρονομίας(!) - νά μᾶς ἐξηγήσουν ὅτι οἱ παλαιοημερολογίτες μας εἶναι σκοταδιστές. Τούς

ὑπενθυμίζουμε ὅτι ὁ μέγας φιλόσοφος τοῦ Μυστρᾶ στόν ΙΕ΄ αἰώνα, ὁ Πλήθων, ἄν καί δωδεκαθεϊστής, ἀντετίθετο στήν ἔνωση μέ τόν πάπα καί ὑπεστήριζε τήν ὀρθόδοξη παράδοση, ἀπλῶς ἐπειδὴ ἦτο Ἑλλήν...

Οἱ Σύνοδοι Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1587 καί τοῦ 1593 κατεδίκασαν τό «παπικό ἡμερολόγιο» βασιζομένοι στό σκεπτικό ὅτι ὁ παποκαίσαρ τοῦ Βατικανοῦ ἐμιμήθη τόν καίσαρα τῆς εἰδωλολατρικῆς Ρώμης. Οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἠρνήθησαν ἐπίσης τό γρηγοριανό ἡμερολόγιο καί ἐσυνέχισαν νά χρησιμοποιοῦν τό ἰουλιανό μέχρι τό 1700. Κατόπιν ὅμως διαφόρων παλινωδιῶν, τό 1778, ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας Φρειδερίκος Β΄, συμπαθῶς διακείμενος πρὸς τούς παπικούς, ἐπέβαλε τό γρηγοριανό ἡμερολόγιο.

Ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως, τό μεγαλύτερο πρόβλημα μέ τό νέο ἡμερολόγιο ἦταν ὅτι ὁ χριστιανὸς ἠδύνατο πλέον νά ἐορτάζῃ τό Πάσχα μαζί ἢ καί πρὸ τοῦ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, κάτι πού σαφῶς ἀντετίθετο στόν ἔβδομο κανόνα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὁ ὁποῖος λέγει: «Εἴ τις ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος, τήν ἀγίαν τοῦ Πάσχα ἡμέραν πρὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας μετὰ Ἰουδαίων ἐπιτελέσῃ, καθαιρείσθω» (Πηδάλιον, Θεσσαλονίκη, Ἐκδόσεις Βασ. Ρηγοπούλου, 1991, σ. 8). Αὐτὴ ἡ ἀπαγόρευση δέν εἶχε τίποτα τό ἀντιεβραϊκό. Ἀπλῶς ἠκολούθη τήν πραγματικὴ σειρά τῶν γεγονότων: Τό ἐβραϊκὸ Πάσχα τοποθετεῖται ἀπὸ Παρασκευή ἕως Σαββάτου. Ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη τήν Παρασκευή. Τό Σάββατο παρέμεινε στόν τάφο καί ἐνωρίς, τήν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, τήν Κυριακή, ἀνεστήθη. Γιά τόν λόγο αὐτό ἡ συνήθεια εἶχε ἐπικρατήσῃ, ἤδη ἀπὸ τόν Α΄ αἰώνα μ.Χ., τό χριστιανικὸ Πάσχα νά ἐορτάζεται μετὰ τό Πάσχα τῶν Ἑβραίων.

Οἱ παλαιοημερολογίτες ἐπεσήμαναν ὅτι κατὰ τό γρηγοριανὸ ἡμερολόγιο, μόνον γιά τήν περίοδο ἀπὸ τοῦ 1851 μέχρι τό 1950, τό Πάσχα ἐορτάσθη μαζί ἢ πρὸ τοῦ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, 15 φορές, γεγονὸς πόσο μᾶλλον σκανδαλῶδες πού τό χριστιανικὸ Πάσχα συμβολίζει τήν ἀντικατάσταση τῆς θυσίας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ ἐβραϊκοῦ Πάσχα μέ τήν λυτρωτικὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ.

Μέχρι τό 1923, στήν Ἑλλάδα, κάθε ἐπιστολή ἐσημειώνετο ταυτοχρόνως μέ δύο ἡμερομηνίες, πού στόν Κ΄ αἰώνα ἀπεῖχε ἢ μία ἀπὸ τήν ἄλλη κατὰ 13 ἡμέρες: Ἡ πρώτη ἡμερομηνία ἦταν ἡ ἐκκλησιαστικὴ (παλαιά) καί ἡ δεύτερη ἡ πολιτι-

κή (νέα), κάτι πού ακολουθείται ακόμη και σήμερα στις περισσότερες από τις ὀρθόδοξες χώρες και στὸν Ἅγιον Ὅρος, ἐνῶ στὴν Ἑλλάδα - κατ' ἐξοχὴν χώρα ὄλων τῶν ἰδεολογικῶν καὶ πνευματικῶν προδοσιῶν - ὁ γραικυλισμὸς πιέζει νὰ εὐθυγραμμισθοῦμε μὲ τὸ δυτικὸ ἀφεντικό, ἀκόμη καὶ γιὰ συνεορτασμό τοῦ Πάσχα!

**Δ) Ο «ΜΕΣΟΣ ΧΩΡΟΣ»
ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΞΙΩΝ: ΑΠΟ ΤΟΝ
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟ ΣΤΟΝ Κ. ΣΗΜΙΤΗ**

Στίς 10/23 Νοεμβρίου 1916, ὁ Ἀνδρέας Μιχαλακόπουλος, ὑπουργὸς τοῦ πραξικοπηματίας Ἐλευθερίου Βενιζέλου - πού μόλις εἶχε συστήσει μὲ στρατιωτικούς χουντικὴ κυβέρνησις στὴν Θεσσαλονίκη, μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1916, ὑπὸ τὴν προστασία τῶν ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων κατοχῆς, ὀργανώνοντας στάση κατὰ τῆς νομίμου κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν - ἔστειλε στὸν Βενιζέλο τὴν παρακάτω ἐπιστολή, μόλις ἓνα μῆνα προτοῦ ὀργανωθῇ, στίς 25 Δεκεμβρίου 1916, ἀπὸ τὸν μητροπολίτη Ἀθηνῶν Θεόκλητο τὸ «Ἀνάθεμα κατὰ τοῦ Βενιζέλου». Προτοῦ παραθέσουμε τὴν ἐπιστολή αὐτή, πρέπει νὰ τονίσουμε πῶς τὸ ἀνάθεμα Βενιζέλου πού θὰ ἀκολουθήσῃ ἓνα μῆνα ἀργότερα, θὰ ὀργανωθῇ στὸν Πεδίον τοῦ Ἄρεως στὴν Ἀθήνα ἐνώπιον τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ θὰ τὸ ἀπαγγεῖλῃ ὁ ἴδιος ὁ μητροπολίτης (ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐλέγετο τότε μητροπολίτης). Νά ἡ ἐπιστολή:

«Σεβαστέ μου κ. Πρόεδρε, σᾶς ἔλεγα πρό καιροῦ, εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅτι ὅταν ξεμπερδέψωμεν μὲ τὸ καλὸ, τὸν ἐθνικὸ ἀγῶνα... πρέπει διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου, νὰ ἀναλάβητε ἓναν ἄλλον, ἐπίσης μεγάλον, τὴν τακτοποίησιν ἐπὶ τὸ νεωτεριστικώτερον τῶν θρησκευτικῶν ... Ἐννοῶ καὶ τὰ τοῦ κλήρου, καὶ τὰ τῶν θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων (λειτουργιῶν, ἑορτῶν, ἡμερῶν ἀργίας, ἀγίων πολυωνύμων κ.λπ.) καὶ τὰ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ εἴ τι ἄλλο. Θὰ σᾶς χρειασθῇ νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀληθῶς ἐπαναστατικῆς μεταρρυθμίσεως ἓνας εὐρείας διανοίας - σχεδὸν σάν καὶ σᾶς εἰς τὴν πολιτικὴν - κληρικός. Τὸν ἔχετε: εἶναι ὁ Κύπρου (Μελέτιος Μεταξάκης, 1871-1935). Αὐτὸς θὰ γίνῃ, ὑπὸ τὴν κη-

δεμονίαν σας, ὁ Βενιζέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ποῖα τὰ χρήζοντα μεταρρυθμίσεως, ἀφοῦ ἡ πολιτικὴ ἐπανάστασις θέσῃ κατὰ μέρος τὸν Προκόπιον τῶν Ἀθηνῶν (ἐννοεῖ τὸν Θεόκλητο) καὶ τοὺς ὁμοίους του εἰς τὴν διανόησιν καὶ καλογηρισμὸν καὶ καταρτίσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱεραρχίαν...:

α) Κατάργησις τῶν νηστειῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι σήμερον ἓνας τύπος. Κανεὶς δὲν νηστεύει εἰμὴ ὁ μὴ ἔχων νὰ φάγῃ. Οἱ Ἕλληνες καὶ Γερμανοὶ καὶ οἱ βόρειοι ἀκόμη Ἰταλοὶ (πού ἔχουν ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τὸν Θρησκευτικὸν φανατισμὸν) τρῶνουν καλὰ, τρώγοντας δὲ καλὰ καὶ φυλὴν καλὴν κατασκευάζουν. Τὸ φαγὶ φέρνει τὴν δύναμιν πρὸς ἐργασίαν καὶ ἡ ἐργασία τὸ κέρδος καὶ τὸ κέρδος τὸ καλὸ φαγί...

β) Ρύθμισις τῶν διαφόρων τελετῶν καὶ λειτουργιῶν ἐπὶ τὸ νεωτεριστικώτερον. Λιγώτερο παπᾶ, λιγώτερο ψάλτη, λιγώτερο διάκονος καὶ πολὺ ἱεροκήρυκα - ἐρμηνευτήν.

Τί καταλαμβάνει ὁ λαὸς πού πηγαίνει εἰς τὰς ἀκολουθίας;... ἀπὸ αὐτάς τὰς καταναλωθείσας ὥρας καὶ τὴν ὀρθοστασίαν. Μηδέν...

γ)... Οἱ ἱερεῖς ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν εἰδικῶν σχολῶν θὰ ἔχουν μάθει ὅχι τί σημαίνει τὸ «πρόσχωμεν τὰ ἅγια τῶν ἀγίων» (sic. Ὁ Μιχαλακόπουλος, ὁ ὁποῖος προφανῶς δὲν ἐπήγαγε ποτέ στὴν ἐκκλησίαν, ἐννοοῦσε βεβαίως: «Πρόσχωμεν. Τὰ ἅγια τοῖς ἀγίοις»)... ἀλλὰ πῶς θὰ ὁμιλήσουν καταληπτῶς εἰς τὸν λαόν... διὰ τὴν ἀποταμίευσιν... διὰ τὰ πολιτικὰ ἀκόμη καθήκοντα τῶν ἀκροατῶν των (sic. Ἐννοεῖ τῶν πιστῶν) κ.λπ. κ.λπ.

δ) Θὰ λείψουν οἱ ἑορταὶ τῶν διαφόρων Ἀϊ-Θανάσηδων καὶ Ἀγι-Ἀνδρέηδων καὶ, προφάσεις πρὸς ἀργίαν. Ἡ Κυριακὴ ἀργία καὶ 2-3 μόνον ἡμέρας τὸ ἔτος ὀλόκληρον εἶναι ἀρκετὴ τεμπελιά... Μοῦ εἶχε πέσει εἰς τὰ χέρια... ἓνα γαλλικὸν βιβλίον ἔχον τὸν τίτλον Panorama du predicateur («Πανόραμα τοῦ ἱεροκήρυκος»), ὀγκῶδες... Θὰ ἐκδοθῇ ἓνα τέτοιο ὑπὸ καλῶν κληρικῶν καὶ λογίων συνεργαζομένων ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τὸ ὄνομα Ἅγιος θὰ λείψῃ...

ε) Θὰ καταργηθοῦν τὰ μοναστήρια, αἱ ἐστὶν πάσης διαφθορᾶς καὶ καταχρήσεως ἡθικῆς καὶ περιουσιακῆς. Τὰ κτήματά των θὰ γίνουν τῶν γεωργῶν...

Φυσικὰ αὐτὰ πού ἐκθέτω ἀνωτέρω εἶναι ἐλάχιστα σημεῖα. Θὰ εἶναι πολλὰ ἐπίσης τὰ χρήζον-

Β' έτος λειτουργίας Σχολῆς Κατηχητῶν

Μέ την βοήθειαν του Θεού την Κυριακήν της Σαμαρείτιδος 12/25 Μαΐου ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τῆς Σχολῆς Κατηχητῶν ἡ ὁποία τοιούτοτρόπως συνεπλήρωσεν δύο ἔτη λειτουργίας. Καθώς τό πρόγραμμα προέβλεπε ὅτι ἡ σχολή θά ἦτο διετοῦς φοιτήσεως, ἔχομεν πλέον φθάσει εἰς τό πέρας μιᾶς πλήρους λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ καί δέν ἀναφερόμεθα πλέον εἰς Φροντιστήριον κατηχητῶν, ἀλλά εἰς Σχολήν Κατηχητῶν.

Ἡ Σχολή Κατηχητῶν ἐλειτούργησεν εἰς τόν Ι. Ν. ᾿Αγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας κατά τά ἀπογεύματα τῶν Κυριακῶν ἀπό 20 Ὀκτωβρίου - 12 Μαΐου (ὁ.ἡ.) εἰς δύο ταυτοχρόνως λειτουργοῦντα τμήματα. Τά μαθήματα τοῦ Α' κύκλου σπουδῶν ἐγένοντο εἰς τόν κυρίως χώρον τοῦ Ναοῦ καί ἦσαν ἀνοικτά εἰς τό κοινόν. Τά θέματα τῶν σεμιναρίων ἦσαν (ἐντός παρενθέσεως τά ὀνόματα τῶν εἰσηγητῶν):

1. **Ἱστορία Κατηχητικοῦ Ἔργου** (Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος).
2. **Ἡ Προσωπικότης τοῦ Κατηχητοῦ** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος).
3. **Ἱδρυσις Ὁργάνωσις καί Λειτουργία Κατηχητικοῦ Σχολείου** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος).

4. **Ἀρνητικοί παράγοντες εἰς τό Κατηχητικόν Ἔργον καί Τρόποι Ἀντιμετωπίσεως.** (Ζήσης Τσιότρας).

5. **Ἡ προετοιμασία τοῦ Κατηχητοῦ** (Ἄγγελος Κρᾶς).

6. **Μεθοδολογία Διδασκαλίας Κατηχητικοῦ** (Μαρία Παῖθανᾶ).

7. **Ψυχολογία τοῦ Κατηχουμένου** (Δέσποινα Στραβοκώστα).

8. **Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὡς πρότυπον Κατηχητοῦ** (Νικόλαος Τάκας).

9. **Ἡ Κατήχησις καί τό ἔργον τῆς Ἀγάπης** (Πηνελόπη Κατσιμηλῆ).

10. **Ποιμαντικάί καί Ἐκκλησιολογικάί Διαστάσεις Κατηχητικοῦ Ἔργου** (Ἱερομ. π. Χριστόδουλος Καραῖσκος).

11. **Ὁ Χριστιανικός Ναός** (Ἄγγελος Κρᾶς).

12. **Οἱ Συμβολισμοί εἰς τήν Θ. Λατρείαν** (Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος).

13. **Αἱ Ἁγίαι Εἰκόνες** (Ἄγγελος Κρᾶς).

14. **Ἡ χρήσις τοῦ χρόνου εἰς τήν Θ. Λατρείαν** (Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος).

15. **Ἡ Ψαλτική Τέχνη** (Ἀθανάσιος Παῖθανᾶς).

16. **Υπόδειγμα Μαθήματος Κατηχητικοῦ: Τρεῖς παῖδες ἐν Καμίνῳ** (Μαρία Παῖθανᾶ).

τας μεταρρυθμίσεως... Θά σᾶς εἶπουν, κ. Πρόεδρε, ὅτι εἶναι δύσκολος ἡ ἐπιχείρησις τοιούτου ἔργου. Ὅτι ὁ λαός θά ἐξαναστή κατά τῶν νέων εἰκονοκλαστῶν. Ὅτι θά ἐγερθῇ ἐπανάστασις κατά τῶν βεβήλων. Τίποτε ἀπό ὅλα αὐτά δέν θά συμβῇ, τήν ὥραν πού θά ἔχη μεγαλώσει τό ἰδικόν σας γόητρον... Ἄν ἡ Entente, ὡς ὅλοι πεποίθαμεν, ἐπιβάλλει τούς ὅρους τῆς εἰρήνης, ἡ Ἀγγλία θά προσφέρῃ εἰς τόν Βενιζέλον Ἑλλάδα τουλάχιστον τήν Κύπρον.

Αὐτό εἶναι ἡ σκέψις μου... Οὐδεὶς δέν θά ἔχη τό ἀνάστημα νά δημιουργῇ ταραχάς, οἷας κατά Θεοτόκη ἐδημιούργουν διά τά Εὐαγγελικά... Ἡ καταλλήλως συγκροτηθεῖσα προπαρασκευαστική τῆς μεταρρυθμίσεως ἱεραρχία θά ἔχη ὡς αἰτίαν τῆς ἐργασίας της τήν ἀνάγκην τῆς διαρρυθμίσεως τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν πραγμά-

των... μετά τήν περικοπὴν τῆς ἐκτάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Δεύτερον, ἡ ἀντίληψις ἦν ἔχω ὅτι ὁ ἑλληνικός λαός, ὁ πολὺς, οἱ ἐργάται καί ἀγρόται, δέν ἀγαποῦν κατ' οὐσίαν τά θεῖα μηδὲ εἶναι εὐλαβεῖς. Εἰς τὰς ἐκκλησίας πηγαίνουν γυναῖκες, οἱ δ' ἐργάται καί ἀγρόται τήν βλασφημίαν κατά τοῦ Θεοῦ ἔχουν εἰς τά χεῖλη των ὡς σίελον καθημερινόν. Ἄλλως τε ἡ ἐσωτέρα διαρρυθμίσις τῶν ἐκκλησιῶν δέν θά ἀλλάξῃ πρὸς τό παρόν... Ὁ ἀγών ὁ γενόμενος ἐν Γαλλίᾳ τελευταίως δέν ἦτο ἀσθενέστερος ἀπὸ ἐκεῖνον πού προβλέπομεν...

Ἰδικός σας, Ἄνδρ. Μιχαλακόπουλος»

(D. Kitsikis, The Old Calendarists and the Rise of Religious Convseratism in Greece, Center for Traditionalist Orthodox Studies, Etna, California, 1995, σ. 9-11). (Συνεχίζεται)

17. **Ἡ Ἀγία Γραφή γενικῶς** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος).

18. **Στοιχεῖα εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Π. Διαθήκην** (Ἱερομ. π. Χριστόδουλος Καραΐσκος).

19. **Στοιχεῖα εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Κ. Διαθήκην** (Ἱερομ. π. Χριστόδουλος Καραΐσκος).

20. **Ὁ Ἱερός Ἀγὼν τῶν Γ.Ο.Χ.** (Δέσποινα Στραβοκώστα).

Εἰς τὸν Β' κύκλον σπουδῶν προήχθησαν κατόπιν ἐξετάσεων 18 ἄτομα, τὰ δὲ μαθήματα παρεδίδοντο εἰς τὸν ὑπόγειον χώρον τοῦ Ναοῦ καὶ ἐλαμβάνοντο παρουσίαι. Κατὰ μέσον ὅρον παρηκολούθουν αὐτὰ περὶ τοὺς 12 μαθητάς.

Τὰ θέματα τοῦ Β' κύκλου ἦσαν:

1. **Ἡ Ἀγία Γραφή γενικῶς** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος).

2. **Στοιχεῖα Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Π. Διαθήκην** (Ἀγγελος Κρᾶς).

3. **Στοιχεῖα Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Κ. Διαθήκην** (Ἀγγελος Κρᾶς).

4. **Ἡ Ἑβραϊκὴ Θρησκεία** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος).

5. **Τὸ Ἰσλάμ** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος).

6. **Τεκτονισμός - Οἰκουμενισμός** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος).

7. **Εἰσαγωγή εἰς τὴν Πατερικὴν Θεολογίαν** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος).

8. **Ὁ Ἀληθινὸς Θεός** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος).

9. **Ἡ Δημιουργία τοῦ κόσμου** (Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος).

10. **Θεία Οἰκονομία** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος).

11. **Ἐκκλησία - Μυστήρια - Ἔσχατα** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος).

12. **Ὁ Θεραπευτικὸς χαρακτήρ τῶν θείων ἐντολῶν** (Ζήσης Τσιότρας).

13. **Ἡ Χριστιανικὴ τελειότης** (Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος).

14. **Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διωγμῶν** (Ἀγγελος Κρᾶς).

15. **Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν**

Οἰκουμενικῶν Συνόδων (Νικόλαος Ἀἰβάτζιδης).

16. **Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποστασίας τῆς Δύσεως** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος).

17. **Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας** (Ἀγγελος Κρᾶς).

18. **Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν νεωτέραν ἐποχὴν** (Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος).

Ἡ εἰσήγησις περὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. ἦτο κοινὴ δι' ἀμφότερα τὰ τμήματα καὶ συνωδεύετο ὑπὸ παρουσιάσεως διαφανειῶν (slides) ἔργον τοῦ μακαριστοῦ Μητρ/του Πενταπόλεως Καλλιοπίου, συμπληρωθέν ὑπὸ τῆς εἰσηγητρίας κ. Δεσπ. Στραβοκώστα.

Ἐκ τῶν προαναφερθέντων προκύπτει ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς διετοῦς φοιτήσεως εἰς τὴν Σχολὴν Κατηχητικῶν, ὁ καταρτιζόμενος ἀποκτᾷ βασικὰ στοιχεῖα γνώσεων διὰ ἑξι τομεῖς, δηλαδή: Κατηχητικῆς, Λειτουργικῆς, Εἰσαγωγῆς εἰς τὰς θ. Γραφάς, θρησκευολογίας, Δογματικῆς, Ἀσκητικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας. Εἰς τὸν τομέαν τῆς Πατερικῆς Θεολογίας ἀνελύθησαν εἰς ἑπτὰ εἰσηγήσεις τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς Δογματικῆς καὶ τῆς Ἠθικῆς (Ἀσκητικῆς) βάσει τῆς πατερικῆς διδασκαλίας. Ἀσφαλῶς εἰς τὰς εἰσηγήσεις αὐτάς δὲν ἐξηντλήθησαν τὰ θέματα. Ἀπλῶς ἐξετέθησαν τὰ πλέον βασικὰ στοιχεῖα τῶν τομῶν αὐτῶν δίδοντα ταυτοχρόνως τὸ ἔναυσμα εἰς τὸν καθένα διὰ περαιτέρω μελέτην ἐκ τῶν Πατερικῶν Συγγραμμάτων.

Μελέτην καὶ προσευχὴν, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀναγκαῖα μόνον διὰ τοὺς Κατηχητάς ἀλλὰ διὰ κάθε χριστιανόν.

Ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς Κατηχητῶν, τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος περιελάμβανε τὴν εἰσήγησιν περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔργου τῆς, ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου καὶ ἐπηκολούθησε συζήτησις ἐπὶ προτάσεων βελτιώσεως τοῦ θεσμοῦ. Αἱ προτάσεις κατεγράφησαν διὰ νὰ ὑποβληθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς νεότητος τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἡ βελτίωσις καὶ ἡ μέ κάθε τρόπον ποιοτικὴ ἀναβάθμισις τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς Κατηχητῶν εἶναι ὁ ἐπόμενος στόχος μας διὰ τὴν νέαν περίοδον 2003-2004.

Α' Σύναξις Κληρικῶν Ἱ. Μητροπόλεως Ἀμερικῆς

Κατά τό τετραήμερον 3/16 - 6/19 Ἰουνίου 2003 (Δευτέρα - Πέμπτη τοῦ Ἀγίου Πνεύματος) διεξήχθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς πρώτης συνάξεως κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀμερικῆς. Κατά καιροὺς γίνονται συνάξεις κληρικῶν εἰς τὰς διαφόρους Μητροπόλεις, ὅμως εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Ἀμερικῆς, λόγω εἰδικῶν δυσκολιῶν μέχρι τοῦδε δέν εἶχε γίνεῖ. Ἐφέτος διὰ πρώτην φοράν ὑπερνεκλήθησαν αἱ δυσχέρειαι καὶ συνήχθησαν ἀπὸ τὰς ἐν Ἀμερικῇ ἐνορίας οἱ κληρικοί, ἀλλὰ καὶ λαϊκά στελέχη τῶν ἐνοριῶν. Ἡ σύναξις τῶν κληρικῶν κύριον σκοπὸν εἶχε τὴν προετοιμασίαν τῆς Α' Κληρικολαϊκῆς συνάξεως τῆς Ἱ.Μ. Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία καθωρίσθη διὰ τὰ τέλη τοῦ 2004.

Τὴν Δευτέραν τοῦ Ἀγ. Πνεύματος ἐγένετο πανηγυρικὸν Συλλεΐτουργον ὅλων τῶν κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν Ἀγ. Μαρκέλλης Ν. Ὑόρκης, προεξάρχοντος τὸν Σέβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παῦλον, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως.

Τὴν Τρίτην τοῦ Ἀγίου Πνεύματος μετὰ τὴν θ. λειτουργίαν τὰ μέλη τῆς συνάξεως μετέβηκαν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀναλήψεως Woodstock Ν.Υ. ὅπου συνέχισαν τὰς ἐργασίας τῆς Συνάξεως μέ τὰς εἰσηγήσεις τῶν μελῶν καὶ τὰς ἐκθέσεις πεπραγμένων τῶν ἐνοριῶν.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἔλαβε χώραν ἡ ἐκλογή τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνάξεως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. Ἐξελέγησαν οἱ:

1. Δρ. Μιχαὴλ Γιαννακόφ,	5. Ἐλευθέριος Σπανός
2. Στυλιανὸς Σεβαστός,	6. Ἡλίας Κατοσάρης
3. Ἰσίδωρος Σπανός	7. Ἐφρ Οἰκονόμου
4. Γεώργιος Σπανός	8. Λοῖζος Ἀντωνίου

Τὴν Τετάρτην τοῦ Ἀγ. Πνεύματος, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐνεκρίθη σχετικὸν ψήφισμα καὶ ἐγένετο ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως.

Τὴν Πέμπτην τοῦ Ἀγ. Πνεύματος ἡ ἐκλε-

λεγμένη ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάσθη τὰ συμπεράσματα καὶ τὴν προώθησιν εἰς τὸν τύπον τῶν συμπερασμάτων καὶ τοῦ ψηφίσματος.

Τὰ θέματα τῶν εἰσηγήσεων ἦσαν ποικίλα καὶ ἐνδιαφέροντα. Χαρακτηριστικὸς ἀναφέρονμεν ὀρισμένους τίτλους:

«Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀστορίας Πέτρος».

«50 χρόνια ποιμαντικῆς δραστηριότητος τῶν ΓΟΧ στίς ΗΠΑ Κατήχησις καὶ Παιδεία»

«Ἡ ἐκκλησιολογικὴ καὶ θεολογικὴ ἀναγκαιότης τῆς ὀργανωτικῆς ὑποδομῆς Ἱ. Μητροπόλεως ΓΟΧ Ἀμερικῆς. Ὁ Ἐπίσκοπος ὡς κέντρον ζωῆς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἐμπροσθεν τοῦ 21ου αἰῶνος, προβληματισμοί, ὁράματα, στόχοι καὶ προσδοκίαι».

«Ὁ ρόλος τοῦ λαϊκοῦ εἰς τὴν ἐνορίαν σήμερον».

«Ἡ Ὁρθοδοξία ἐν Ἀμερικῇ».

«Ἐκκλησία καὶ Νεολαία»

καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα θέματα. Ἐγένετο παρεμβάσεις τῶν 5 λεπτῶν καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱ. Συνάξεως εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νά γνωρισθοῦν μετὰ τῶν περισσοτέρων καὶ νά ἀναπτύξουν ἀδελφικὸν πνεῦμα συνεργασίας.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΑΞΕΩΣ

1. Ἡ Σύγκλησις τῆς Α' Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἡ ὁποία καὶ θά προτείνῃ τὴν «κανονικὴν δομὴν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ θά κατατεθεῖ πρὸς ἔγκρισιν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ Α' Κληρικολαϊκὴ θά συγκληθῇ τό πρῶτο 20ήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 2004.

2. Ἡ πρόσκλησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ.

Ἐξω ἀπὸ τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἀγίας Μαρκέλλης

Χρυσοστόμου καθώς και αντιπροσωπείας της Ἱερᾶς Συνόδου.

3. Ἡ ἐνημέρωσις καὶ πρόσκλησις ἐπίσημων ἀρχῶν ἐξ Ἑλλάδος καὶ ΗΠΑ καὶ ἡ διοργάνωσις τῆς μέ καθε ἐπισημότητα καὶ λαμπρότητα ὅπως ταιριάζει σέ ἓνα τέτοιο ἱστορικό γεγονός.

4. Ἡ ἀφιέρωσις τοῦ ἔτους 2004 εἰς τὰ 50 ἔτη ἀπὸ τὴν ἑναρξιν τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ι.Μ.

5. Εἰδικὰς ἐκδηλώσεις καθ' ὅλο τό ἔτος εἰς μνήμην τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Ἀστόριας Πέτρου σέ ὅλη τὴν ἐπικράτεια τῆς Ι.Μ.

6. Ἡ κατ' ἔτος σύγκλησις Ἱερατικῆς Συνάξεως ἀνά ἐνορία.

7. Ἡ ἴδρυσις Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

8. Ἡ ἴδρυσις κεντρικοῦ ταμείου τῆς Ι. Μητροπόλεως.

9. Ἡ δημιουργία Ἱερατικῆς Σχολῆς.

10. Ἡ Σύγκλησις τακτικῶν συνάξεων τῶν ἐνοριακῶν φιλοπτύχων καὶ ἡ δημιουργία φιλοπτύχου τῆς Ι.Μ.

11. Ἡ Ὄργάνωσις τῆς νεολαίας σέ παναμερικανικό ἐπίπεδο καὶ ἀντιστοίχως κατὰ ἐνορίαν.

12. Ἡ ἐπανεκδόσις καὶ στήριξις τοῦ ἐντύπου τῆς Ι.Μ. «Ἡ Ρωμιοσύνη».

Εἰς τὴν Ἱεράν Σύναξιν μετεῖχον οἱ ἑξῆς:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ΓΟΧ Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ. Παῦλος.

2. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος.

3. Ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ι.Μ. Ἀρχιμανδρίτης Νήφων.

4. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ στό Montreal Canada.

5. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνειος Ἐφημέριος Ἀγίας Μαρκέλλης.

6. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Ἐφημέριος Ἀγίας Μαρκέλλας.

7. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Ἰάκωβος (Μαγκασβίλι) Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀναργύρων Chicago, Illinois.

8. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Παναγιώτης Σπα-

νός, Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰσιδώρου Bethpage, N.Y.

9. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Ἑρμανουήλ Κολόμβος Ἐφημέριος Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρκέλλης.

10. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Χρῆστος Πίττος Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Chicago, Illinois.

11. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Κλεάνθης Κορκοτᾶς, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰσιδώρου Bethpage, N.Y.

12. Ὁ Πρεσβύτερος Θεόδωρος Γιαννακόπουλος, Ἐφημέριος Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρκέλλης.

13. Ὁ Ἱερομόναχος Φιλόθεος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Ἀναλήψεως.

14. Ὁ Πρεσβύτερος Χρυσόστομος Γκουσ-

σαΐδης Ἐφημέριος Κοιμήσεως Θεοτόκου Clearwater, Florida.

15. Ὁ Ἱεροδιάκονος Σάββας τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρκέλλας.

16. Ὁ Διάκονος Μιχαήλ Hallford τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρκέλλης.

17. Ὁ Ἡλίας Κατσιάρης Δ/της Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρκέλλης

18. Ὁ Κώστας Λαγγῆς ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Νεκταρίου Detroit Illinois, & Ἀγίων Ἀναργύρων Chicago.

19. Ὁ Λεωνίδας Πίττος ἐκπρόσωπος τῆς νεολαίας.

20. Ὁ Στυλιανός Σεβαστός ἐκπρόσωπος ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ἐν Φλώριδα.

21. Ὁ Dr. Μιχαήλ Γιαννακόφ ἐκ μέρους τῆς κοινότητος στήν Ν.Υ.

22. Ὁ Λοῖζος Ἀντωνίου ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ἐν Bethpage, N.Y.

23. Ὁ Γεώργιος Σπανός ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ἐν Bethpage, N.Y.

24. Ὁ Ἐλευθέριος Σπανός ἐκ μέρους τῆς κοινότητος στό Bethpage, N.Y.

25. Ὁ Ἰσίδωρος Σπανός ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ἐν Bethpage, N.Y.

26. Ὁ Νικόλαος Βοτζάκης ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ἐν Florida.

Εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀναλήψεως Woodstock N. Ὑόρκης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο Ίερός Ναός Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μελβούρνης Αὐστραλίας ὁ ὁποῖος ὑπάγεται πλέον εἰς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

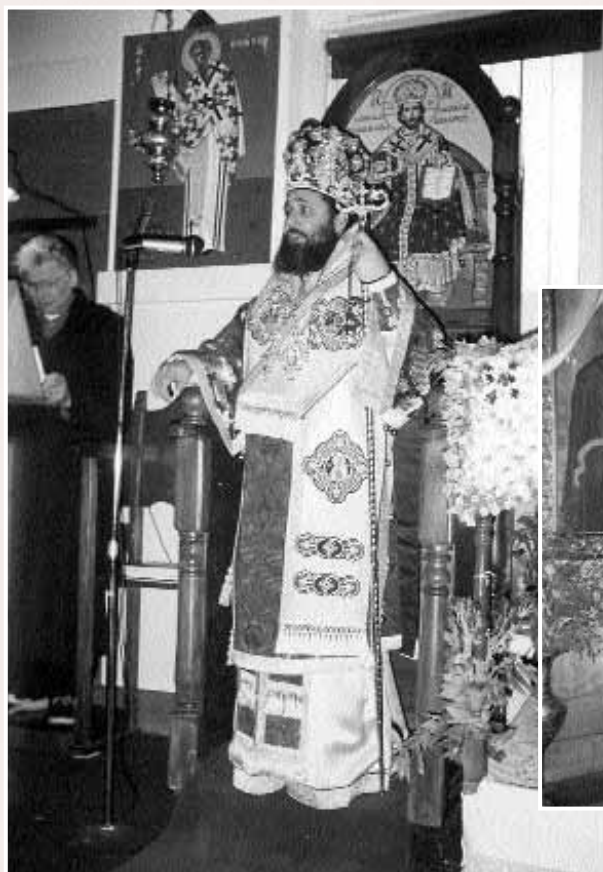

Ο Σεβ/τος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος τελεῖ ἁγιασμόν πρὸ τῆς Θείας λειτουργίας, τὴν 17/30-5-2003.

Ο Αὐτός Σεβ/τος κ. Γερόντιος ἐχειροτόνησεν τόν π. Παναγιώτην Νικολάκη εἰς ἀναγνώστην, ὑποδιάκονον καὶ διάκονον τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Τήν 18ην/31ην Μαΐου, ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος ἐχειροτόνησεν τόν π. Παναγιώτην εἰς Πρεσβύτερον (ἄνω) ἐνῶ τήν Κυριακὴν 19-5/1-6-2003, προεχείρησεν αὐτόν πνευματικόν (κάτω).

Ἀπό τήν πανήγυριν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου τοῦ Σικάγου Η.Π.Α., εἰς τήν ὁποίαν προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεοπόλεως κ. Χριστόδουλος συμπαραστατούμενος ναπό τόν π. Χρίστον καί π. Ἰάκωβον, ἐφημερίους τῶν ἐνοριῶν Τιμίου Προδρόμου καί Ἀγ. Ἀναργύρων Σικάγου ἀντιστοιχῶς.

Ὑπενθυμίζομεν ὅτι ἡ Ι.Μ. Ἀγ. Ἀθανασίου εἶναι τό περίφημον ἐκεῖνον «μετόχιον» διά τά στρέμματα τοῦ ὁποίου ὁ π. Νήφων ἔφθασε μέχρι σχίσματος τό ἔτος 1998 καί ἐν τέλει καθιέρηται διά τήν ἀποστασίαν του. Τό ἀκίνητον οὐδέποτε εἶχε με-

ταβιβασθῇ εἰς τήν Μονήν τοῦ π. Νήφωνος, παρά τά ὅσα ἀντίθετα εἶχον ψευδῶς γραφεῖ ὑπ' αὐτοῦ τότε.

Ἡ Ἱ. Μονή Ἀγ. Ἀθανασίου, τελεῖ ἤδη ὑπό τήν κανονικήν δικαιοδοσίαν τῆς νομίμου Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καί τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἱεράς Μητροπόλεως Της, μέ σκοπόν τήν ἐπ' ἀνδρωσιν καί λειτουργίαν της.

Ἀπό τήν πανήγυριν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Τιμοθέου καί Μάυρας εἰς Κάρυστον (3 Μαΐου) ὅπου προεξῆρχε ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος.

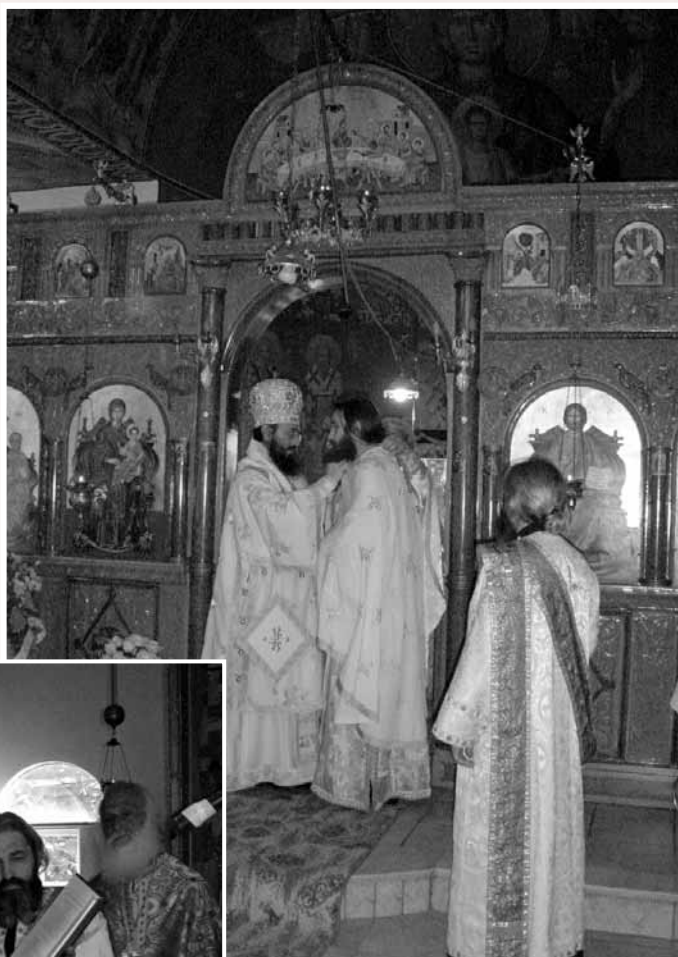
Εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίας Τριάδος Μενδενίτης τῆς πανηγύρεως προεξῆρχε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Τά μοναστήρια τῆς Φθιώτιδος (Ἀγίας Τριάδος Μενδενίτης καί Παναγίας Ὁδηγητρίας Μώλου) ἀποτελοῦν τόν ἐπιστηριγμόν τῶν πιστῶν τῆς περιοχῆς οἱ ὅποιοι δέν ἠκολούθησαν εἰς τό σχίσμα τόν πρῶν Μητροπολίτην Φθιώτιδος Καλλίνικον.

Παραπλεύρως στιγμιότυπον από τήν έορτήν κατά τήν λήξιν τών μαθημάτων τοῦ κατηχητικού Σχολείου Ροδοπόλεως (Κυριακή 28-4/11-5-2003) τό όποῖον λειτουργεῖ ὑπό τήν καθοδήγησιν τών Κατηχητριών Σταματίνας Μπέτση καί Βασιλικῆς Φωτοπούλου. Ἀξίζει νά σημειώσωμεν ὅτι ἡ δευτέρα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐκ τών εὐδοκίμως ἀποφοιτησάντων ἐκ τῆς Σχολῆς κατηχητῶν.

▼ Τό Σάββατον 8/21 Ἰουνίου, ὁ Σεβ-σμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγίας Τριάδος Ἀσπρο-πύργου, προέβη εἰς τήν χειροτονίαν τοῦ εὐλαβεστάτου Ἱεροδιακόνου π. Μιχαήλ Κωνσταντινίδη εἰς Πρεσβύ-τερον. Ὁ νεοχειροτονηθεῖς θά εἶναι ἐφημέριος τῆς νεοταγοῦς ἐνορίας Παναγίας Σουμελᾶ Ἀσπροπύργου.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Υπόθεσις Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου

Εἰς τὰς 27 Μαΐου (ν.ή.) συνεζητήθη εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἡ προσφυγή τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἁγ. Ὅρους Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Μεθοδίου, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πατριαρχείου Κων/λεως, τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καί τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως Ἁγ. Ὅρους, διὰ τῶν ὁποίων προβλέπεται ἡ ἀπέλασις τῶν Μοναχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς δῆθεν σχιματικών. Ὁ ἀγών εἶναι ἄνισος, ἀλλ' ἔχομεν ἐλπίδας ὅτι ἡ Ἑλληνική Δικαιοσύνη δέν θά ἐπιβραβεύσῃ τήν κατάφορον ἀδικίαν. Ὅμως ὁ εἰσηγητής κ. Η. Τσακόπουλος εἰσηγήθη τήν ἀπόρριψιν τῶν προσφυγῶν. Εἰς τήν εἰσηγήσιν του ποιεῖται μνησίαν καί τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τοῦ π. Νήφωνος Ἀναστασοπούλου πρὸς τήν Ἱ. Κοινότητα Ἀγίου Ὅρους καί ἀντλεῖ ἐπιχειρήματα ἐξ αὐτῆς κατὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου. Ὡς γνωστόν, ὁ π. Νήφων εἶχε ἀνατεῖλει πρὸς τήν Ἱ. Κοινότητα Ἁγ. Ὅρους ἀπό 14/27-11-2002 (ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 690) ἐπιστολήν εἰς τήν ὁποίαν καταλήγει «... διότι δέν συμφωνοῦμεν τήν ἐν γένει ἀνάρμοστον συμπεριφοράν καί τακτικὴν τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου» Τήν ἐπιστολήν ταύτην ἐξεμεταλλεύθη ἡ Ἱ. Κοινότης καί ἐμνημόνευσεν αὐτῆς εἰς τήν καταδικαστικὴν κατὰ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου ἀπόφασίν της.

Λόγῳ τοῦ ἀνακύψαντος σάλου, ὁ π. Νήφων ἀπέστειλεν δευτέραν ἐπιστολήν (τήν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 698 τῆς 3/16-12-2002) ὑπὸ τίτλον «Μία ἀναγκαία διευκρίνισις», πρὸς τήν Ἱ. Κοινότητα. Ἐκεῖ ἐκχειρεῖ νά διασκεδάσῃ τὰς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις τὰς ὁποίας εἶχε προκαλέσει ἡ πρώτη του ἐπιστολή. Ἡ δευτέρα αὕτη ἐπιστολή ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μέρη. Εἰς τό α' ὁ π. Νήφων προσπαθεῖ νά δικαιολογήσῃ τήν ἔκφρασίν του «δέν συμφωνοῦμεν μέ τήν ἐν γένει ἀνάρμοστον συμπεριφοράν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου» λέγοντας ὅτι ἐκ παραδρομῆς παρελήφθησαν αἱ λέξεις «πρὸς ἡμᾶς»! Ἐν συνεχείᾳ, ὡσάν νά ἦτο ἡ Ἱ. Κοινότης ἡ κοινὴ προϊσταμένη των ἐκκλησιαστικῆ ἀρχῆς καί ὁ ἐπιδιαιτητής τῶν μεταξὺ τοῦ π. Νήφωνος καί τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου τυχόν διαφορῶν, ἀναφέρει τὰ παράπονά του» ἐκ τῆς «συμπεριφορᾶς» τῆς Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου, δηλαδὴ τό ὅτι δέν συνεφώνησε μετὰ

τῶν ἀνοήτων βαυαρομανιακῶν θέσεών του περὶ καταστατικοῦ κ.λπ!

Εἰς τήν συνέχισιν ὁ π. Νήφων (εἰς τό β' μέρος τῆς ἐπιστολῆς του) γράφει ὅτι διαφωνεῖ μέ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱ. Κοινότητος περὶ ἀπελάσεως τῶν Μοναχῶν τῆς Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου καί ἀναφέρει τὰ ἐπιχειρήματά του. Παρέλειπεν ὅμως νά τιτλοφορήσῃ τό β' τοῦτο μέρος «Ἡμάρτον, παραδούς αἷμα ἀθῶον» (Ματθ. κζ' 4). Ὁ π. Νήφων ἐν συνεχείᾳ ἐκυκλοφόρησεν τήν β' ταύτην ἐπιστολήν εἰς φυλλάδια ἐκ τῆς ὁποίας ἀφήρσεν τό α' μέρος καί ἀφήκεν μόνον τό β', διὰ νά διεκδικήσῃ καί τόν τίτλον τοῦ ὁμολογητοῦ τῆς πίστεως καί ὑπερασπιστοῦ τῆς Μονῆς!

Ἰδού ὅμως ὅτι ἐκ τῆς ἀπερισκεψίας του ἔδωκεν ὅπλα εἰς τοὺς ἀντιπάλους τῆς ἀγωνιζομένης Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου, ὥστε ὁ εἰσηγητής τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας νά χρησιμοποιοῖ εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του καί τήν ἐπιστολήν τοῦ π. Νήφωνος.

Τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, μέχρι στιγμῆς δέν ἔχει ἐκδόσει ἀπόφασιν.

Τό Τέμενος τῆς.... Παιανίας!

Ἰσλαμικόν Κέντρον μετὰ τεμένους καί σχολῆς Χοτζάδων καί Ἱμάμηδων ἐπιχειρεῖται νά ἀνεγερθῇ εἰς Παιανίαν Ἀττικῆς. Οἱ Μουσουλμάνοι ἱδρυσαν κοινοφελές (!) ἱδρυμα τό καταστατικόν τοῦ ὁποίου προβλέπει ὅτι ὁ ἡγέτης τῶν ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμάνων θά εἶναι ἱμάμης προερχόμενος ἀπὸ τὰς ἰσλαμικὰς χώρας. Τό ἰσλαμικόν κέντρον θά χρηματοδοτηθῇ τό ἱδρυμα «Βασιλεὺς Φάχντ» τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας καί τήν Δασικὴν ἔκτασιν τῶν 33 στρεμμάτων τῆς Παιανίας παρεχώρησεν ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων δι' ἀποφάσεώς της τήν 6-6-2000 (ν.η.)! (Βλέπε ἐφημ. «Τό Βῆμα» Κυριακῆς 8 Ἰουνίου).

Ἀπ' ὅτι γνωρίζομεν οἱ Μουσουλμάνοι τῶν Ἀθηνῶν ἤδη διαθέτουν περὶ τοὺς 60 χώρους προσευχῆς (κυρίως ἐνοικιαζομένας αἰθούσας). Ποῖος ὁ λόγος νά οἰκοδομήσουν προκλητικόν Τέμενος μετὰ σχολῆς χοτζάδων! Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι προωθοῦν τοιαύτας κινήσεις προσβάλλουν τήν ἐθνικὴν μας συνείδησιν καί ἐπιχειροῦν νά «Κοσσυφοπεδιοποιήσουν» τήν Ἀττικὴν.

Συγχαρητήρια εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Παιανίας οἱ ὁποῖοι ἀντιδρῶν.

Διατί η τοιαύτη προτίμησης;

Κατά την 29ην Μαΐου (ν.ή.), ημέραν τῆς Ἀλώσεως τῆς Κων/λεως, ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τελετὴν ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ ὁλοκαυτώματος τῶν Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ κατέθεσεν στέφανον εἰς μνήμην τῶν θυμάτων (βλ. «Ὁρθ. Τύπον» 13-6-2003, ἄ.φ. 1501, σέλ. 6).

Ἀσφαλῶς οὐδεὶς ἐπικροτεῖ τὴν ἄδικον σφαγὴν τῶν Ἑβραίων καὶ οὐδεμίαν γενοκτονίαν. Διατί ὅμως ἡ ἐκλογή τῆς 29ης Μαΐου, ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν (ὡς νεοημερολογίτης) ἐθρῆνει τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως; Δέν ἠδύνατο νὰ ὑπάγῃ ἄλλην ἡμέραν; Ἡ ἔστω δέν ἠδύνατο νὰ παραστῇ εἰς ἐκδήλωσιν μνήμης διὰ τὴν ἄλωση καὶ μετὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ὁλοκαυτώματος;

Ἀναγκαία ἡ ἐνότης μετὰ τῶν παπικῶν λέγει ὁ κ. Χριστόδουλος.

Εἰς ὁμιλίαν του κατὰ τὴν ὑποδοχὴν παπικοῦ λειψάνου φερομένου ὡς τεμαχίου τοῦ Ἱεροῦ λειψάνου τῆς Ἀγίας Μαρίνης, τὴν 6/19-2003 εἰς τὸν ὁμώνυμον Ναὸν Θησείου Ἀθηνῶν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς κρατικῆς ἐκκλησίας κ. Χριστόδουλος, ἀφοῦ «ἐχρῦσεν» τὸ κατατόπιον ἀναφέρων ὅτι ἡ «Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία παραμένει πιστὴ στὴν Παράδοση καὶ τηρεῖ ἀπαρεκγλίτης τὰ δόγματα» ἐδήλωσεν: «Σήμερα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐνότης. Κάθε λαὸς πάντοτε ἐπιδιώκει νὰ ἔχει ἀγαστές σχέσεις μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὲς ἄλλωστε οἱ σχέσεις μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἔχουν μεγάλη ἀξία καὶ σημασία. Ἰδίως οἱ διαχριστιανικὲς

ἐπαφές μποροῦν νὰ συμβάλουν στὴν καλλιέργεια τῆς πνευματικῆς ἐνότητος...» («Ὁρθ. Τύπος», 27-6-2003, ἄ.φ. 1510, σελ. 6).

Ἀκριβῶς ἡ τοιαύτη ἐξομοίωσις τῶν σχέσεων μετὰ τῶν λαῶν πρὸς τὰς σχέσεις μετὰ τῶν διαφόρων «ἐκκλησιῶν», προσβάλλει τὰς παραδόσεις καὶ τὰ δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καθίσταται πλέον καθαρὸν τὸ φρόνημα τοῦ κ. Χριστοδούλου: ὅπως ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ διάφοροι λαοὶ μὲ ἁρμονικὰς μετὰ τῶν σχέσεις παρομοίως ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ διάφοροι «ἐκκλησίαι»!

Τοῦτο ὅμως προσβάλλει τὸ δόγμα τῆς «Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας». Διότι μία εἶναι ἡ ἀληθινὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς ἀγαπᾷ καὶ ποθεῖ τὴν σωτηρίαν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, εὐρίσκεται ὅμως εἰς συνεχῇ πνευματικὴν ἀντίθεσιν μὲ τὰς ψευδεκκλησίας τῆς πλάνης καθὼς ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν.

Προσκύνημα εἰς τὸ Βατικανόν...

Διὰ τὸ καθιερωμένον προσκύνημα τοῦ πάπα εἰς τὸ Βατικανόν ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου Κων/λεως μετέβη ὁ νεοημ/της Ἀρχ/πος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος ἐπικεφαλῆς ἀντιπροσωπείας οἰκουμενιστῶν Ἐπισκόπων, διὰ τὸν ἐορτασμόν τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου εἰς Ρώμην.

Αὐτὰ εἶναι τὰ «ἀγαθὰ» τοῦ συννεορτασμοῦ μετὰ τῶν αἰρετικῶν τῆς δύσεως τὰ ὁποία ἐπέφερεν ἡ ἡμερολογιακὴ ἀνατομία τοῦ 1924. Τώρα ἦτο, ὡς φαίνεται, ἡ σειρά τοῦ κ. Δημητρίου νὰ λάβῃ τὴν παπικὴν «εὐλογίαν» καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365

www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΜΑΞΙΜΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 6 εὐρώ

Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 60

Τιμὴ φύλλου 0,5 εὐρώ

Ἐπιστολαί, συνδρομαὶ καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα: Περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΙ

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. Τὴν εὐθύνην τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον οἱ συγγραφεῖς των καὶ ὄχι ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ.